

Zdenac

LIKOVNO-LITERARNI PODLISTAK • ŠKOLSKI LIST MRAVAC
BROJ 1 – GODINA 2013.

Valentina Biloš 7.b

Jesen

Jesen je došla u naš kraj. Isplela je drveću vesele haljinice. Darovala je djeci rumene plobove, jabuke, grožđe i šipke. Poklonila je ljudima i zlatna klasje pšenice. Ptice je potjerala u južne krajeve, suncu je stavila zastor. Na prozor je pustila kišu i sakrila se u jednu krošnju očekujući zimu.

Marijeta Brničević, 2.b

Andrej Lukas, 3.a

Darijan Gudelj 5.b

Moji snovi

Moj san je dobiti mobitel.
 Moj san je imati psa.
 Moj san je dotaknuti nebo.
 Moj san je ići u Pariz.
 Moj san je letjeti kao leptir.
 Moj san je plivati kao dupin.
 Moj san je da se ostvare moji snovi.

Marijeta Brničević, 2.b

Jeronim Mrduljaš 8.c

Katarina Vilić 8.a

Bor

Bio sam majušna sjemenka. Vjetar me otpuhao u gustu šumu. Cijelo vrijeme razmisljao sam što će mi donijeti budućnost. Moje najbolje prijateljice bile su ptice i vjeverice. Vjetar mi je češljao kosu, a kiša me umivala. Zima bi mi šivala bijelo odijelo. Bio si sretan. A onda jednoga dana u šumu je došla obitelj tražeći božićno drvce. Odabrali su baš mene. Donijeli su me u kuću i postavili na najljepše mjesto. Djeca su me s veseljem odjenula u šaren i kaput. Svi su mi se divili. Sretan i ponosan u novom ruhu čekao sam dolazak maloga Kralja.

Andrej Lukas, 3.a

Dobar kao sunce

Dobar kao sunce je on
trebao bi sjesti na tron.
Mali on je dječačić,
ta zna se, to je Hlapić!
S Gitom on kroči
pa čak i po noći.
Bundaš njegov je pas,
pravi on je spas.
Amo, tamo
eno papige onamo!
Veselo društvo je to,
za njih je čulo gradova i sela sto.

Kaja Colnago, 3.b

Snježne balerine

Te noći pao je prvi ovogodišnji snijeg. Ležala sam u krevetu i niko nisam mogla zaspati. Odjednom sam začula neku tihu predivnu glazbu. Pogledala sam kroz prozor, imala sam što i vidjeti. Snježne balerine plesale su svoj ples. Obuzela me radost i toplina. Nisam mogla svrnuti pogled s tih malih veselih plesačica. Vjetar je jače zapuhao i poveo balerine sa sobom. Vratila sam se u krevet i odmah zaspala. Usnula sam san o malenim pahuljicama balerinama. Ujutro više nisam znala jesu li bile samo san ili sam ih stvarno vidjela.

Nina Čatipović, 3.a

Dora Budimir 4.a

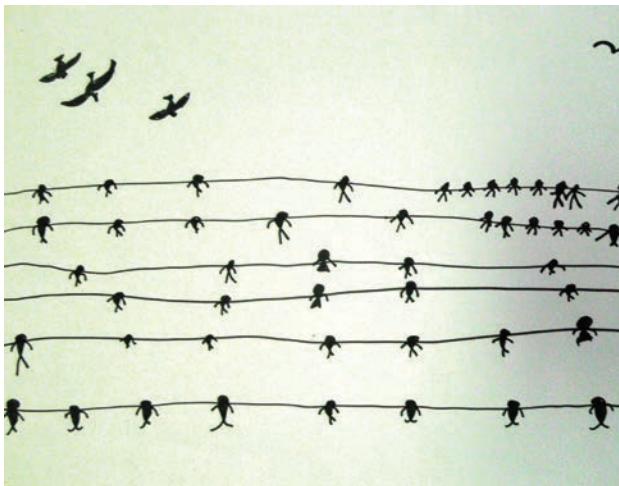
Ema Pezelj 3.b

Vukovar

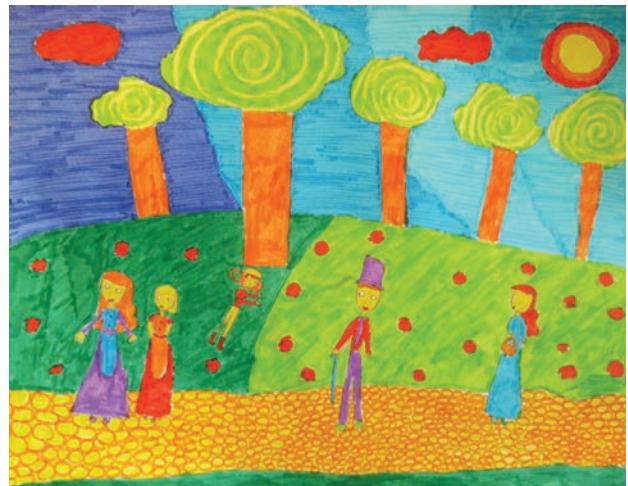
Žao mi je svih stanovnika grada Vukovara, žrtava Domovinskog rata. Žao mi je svih ubijenih i nestalih ljudi te onih koji su izgubili najmilije. Ne mogu ni zamisliti kako je bilo tim ljudima koji su doživjeli ratne strahote. Mogu biti sretna što ne živim u takvim vremenima. Drago mi je što je Vukovar ipak ostao naš, hrvatski grad. Žao mi je djece koja svoje djetinjstvo nisu provela bezbrižno, nego tužno, s brojnim poteškoćama.

Želim da ljudi u Vukovaru i svim gradovima Hrvatske žive sretno!

Allora Francesca Sharow, 3.b

Hana Lajić 1.a

Franka Brničević, 5.b

Starina

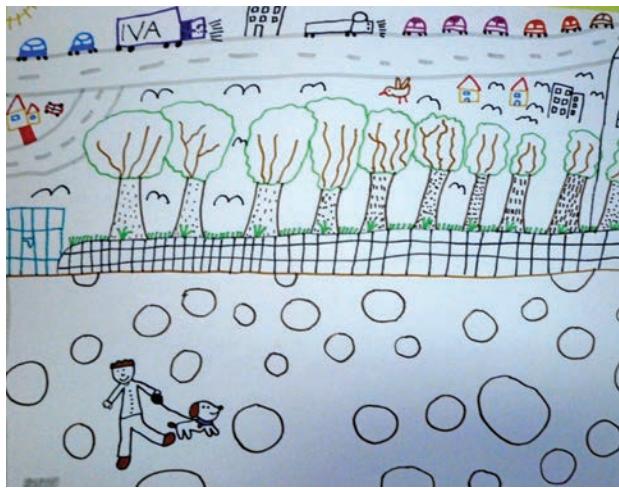
Jednog ranog jutra djed i ja iskrali smo se iz kuće, uzeli stvari i hranu te napisali sljedeću poruku: "Krenuli smo u šetnju Marjanom. Vraćamo se za četiri sata."

Već na pola uspona ugledali smo kućicu. Djed je bio premoren pa smo morali stati. Nakon kraćeg odmora krenuli smo naprijed. Kad smo stigli pred kuću, djed je sjeo, a ja započela razgledavanje. Kuća je imala drvenu terasu, jedan joj je prozor bio razbijen,

a drugi cijeli. Sve stvari bile su prekrivene prašinom, paučina u svim kutovima, a na policama drveni tanjuri i zahrdalo posude. Na jednoj je polici bila puška. Djed mi je ispričao kako ju je i on koristio.

Prošla su tri sata pa smo morali krenuti kući. Izmorenici, odmah smo zaspali. Ujutro sam učiteljici ispričala dojmove.

Iriana Jurčić, 3.b

Stella Henjak 3.c

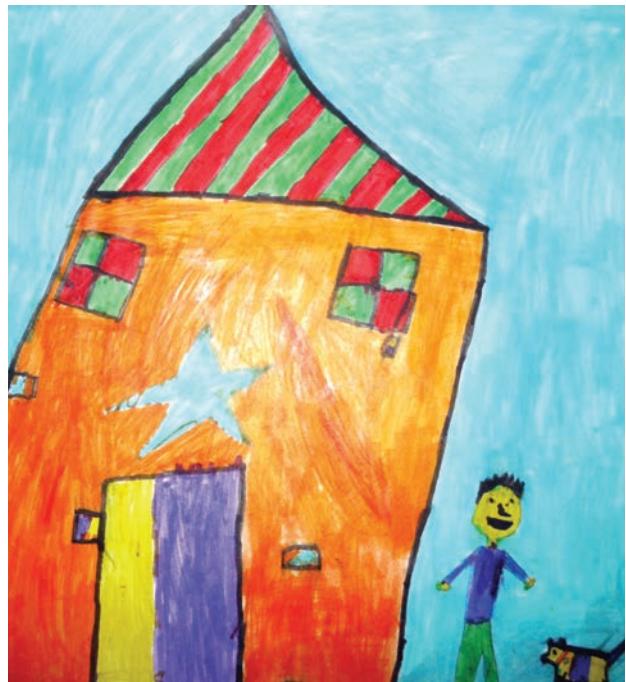

Klara Goreta 5.c

Hlapić

Hlapić je bio dobar kao sunce,
a malen kao puce.
Radio je u Mrkonjinoj radionici,
tamo je zabijao čavle čizmici.
Jednog je dana krenuo u svijet
kao neka ptica u let.
Pomagao je svima,
zločestima i dobrima.
Hlapić je na svom putu
sreo djevojčicu Gitu,
osjećao se kao da je pojeo pitu.
Gita, Hlapić, majstor i majstorica
živjeli su sretno kao jato ptica.

Tonka Butorac, 3.c

Roko Bilić Erić, 1.c

Kristina Mustapić 5.c

Smijeh

Kad se smijem
radost sijem,
veselje nosim
sreću s lica isprosim.
Smiju mi se usta, oči, obrazi,
od mog smijeha mama se ozari,
a tata kaže
da odmah ozdravi.
Tad se smiju brat i sestra
i za ljutnju nema mjesta.
Zato ču se uvijek smijat
i osmijehom draga srca grijat.

Lucija Budić Leto, 4.a

Ivan Šimundić 2.b

Pelene lete kroz prozor

Taj dogadjaj se zbio kad sam imala jednu i pol godinu. Brat mi se još nije bio rodio pa mi je bilo dosadno. Izvadila sam pelene iz paketa i bacala jednu za drugom kroz prozor sve dok mi nije dosadilo. Mama i tata su stalno morali ići pred zgradu i kupiti ih. Sva sreća da su pelene bile čiste.

Tonka Butorac, 3.c

Moja nona

Volim svoju nonu. Ona me čuvala dok sam bio malen, vodila me u šetnje i svaku mi večer pričala priče prije spavanja. Puno toga naučio sam od svoje none. Uvijek je za mene imala lijepu riječ i topao osmijeh. Ja sam bio njezin život. Sada kad je više nema, nedostaje mi moja nona. Nedostaju mi njezini poljupci i zagrljaji, a najviše od svega, nedostaje mi nonino nasmiješeno lice koje bih uvijek ugledao kad bih otvorio kućna vrata. Nema više moje dobre none, a u mom srcu još je toliko puno ljubavi za nju.

Toni Šeparović, 4.a

STAV "Jedinstvo" je naš međunarodno održanena saradnja između dve škole stranih jezika, koja je počela u zgradi N-a 1996. godine. Uz dva sam poziva da tamo radim - kaže Radivoj, koji se prije osam godina vratio iz Kina u Dubrovnik.

Nedugo zato da je održao potvrdu neke škole stranih jezika, ali bi bez toga potvrdili na engleskom jeziku potvrdu neke škole, računajući tečaja, ironično odgovarajući da je to kao kad nevjerujem traže potvrdu o znanju hrvatskog jezika, te dodajući da je bilo manje vremena jer su znatiželjni od sedam dana ranije nutečaju počeli vikend i sveti petak, a malo tako radi?

Riječ je o pravu korištenja ištaknutih prava u domaćim mobilnim telefonima, redovnih zrakoplovnih linija, poslovnih kreditnih kartica,

Rat

Ja se bojim da se ponovo ne dogodi rat. Ne mogu ni zamisliti kako se cijeli Vukovar osjećao. Jako mi je žao vas i vaših obitelji. Nemojmo se predavati! Mi smo Hrvati! Hrvatska je danas mirna i samostalna zemlja.

Duje Balaban, 3.b

Vaterpolo

Moja najdraža igra je vaterpolo. Srednji sam napadač. Uvijek se zamišljam kao pobjednik. Najnapetije je kada pucam na gol. Trener rješava sve probleme, a ako pretjeramo, slijedi isključenje. Oduševljava me igra u vodi i nestrpljivo čekam svaki susret ekipe.

Jan Rudolf, 3.a

Ivan Šimundić 2.b

Želim biti...

Kada odrastem željela bih biti odvjetnica. Zastupala bih stranu dobra, a ne zla. Branila bih dobre, a ne loše ljude. Bila bih pravedna odvjetnica. To nije lagan posao.

Tonka Butorac, 3.c

To ti je zdravo!

Ako šta ne volin ist, to je brudet od hobotnice. Al' ka za vraga, baš to moja baba voli kuvat. Kad je brudet za ručak pokušavan nać razna opravdanja samo da ne bi pojia, al baba je neumoljiva i ne da mi pobić. Počnen ist da se ne naljuti, a kad se okrene ili ode iz kužine, uvalin spizu mačku. On to rado poide, a kad se baba vrati cila je sritna jer misli da san sve pojia. Više volin kad spremi palačinke pa kad je punih usta, pitan je šta ih ne sprema češće, umisto brudeta. Baba mudro zaključi: "Moraš ist i brudet, sinko. To ti je zdravo!"

Ajme i te babe...

Anton Kalebić, 4.a

Kapljica

Bio je tmuran dan nad gradom Splitom. Jedna mala kapljica bila je jako uzbuđena jer je prvi put padala iz oblaka. Ljudi su je bacali iz lokvice u lokvicu po Rivi sve dok se nije otkotrljala u podrume. Kapljici se tamo nije svidjelo jer je bilo tmurno i neveselo, pomalo tajanstveno. Željela je što prije otići odande. Zakačila se za prvu čizmicu koja je tuda prolazila. Skliznula je na Peristilu i krenula u obilazak grada. Uživala je u svemu onome što joj je iz oblaka bilo nedostizano. Bila je jako sretna.

Pojavile su se sunčeve zrake i pretvorile kapljicu u vodenu paru. Ponovo se vratila svojoj obitelji. Ispričala im je sve o lijepom gradu Splitu.

Tako je kapljica ostala u oblaku čekajući svoj red da se spusti u novu avanturu.

Roko Martinić, 4.b

Karla Kanjer 4.a

Visina moga razreda

Idem u 4.b razred OŠ Manuš. U mome razredu ima učenika koji su niži i nekih koji su viši od ostalih. Ipak, većina je slične visine. Iskreno o tome previše ne razmišljamo i ne razgovaramo. Pravi se prijatelji ne biraju prema visini. Jedino kada učiteljica na tjelesnom odgoju kaže da stanemo u vrstu, tada Noa i Iva stanu na prvo mjesto. To ne znači da će tako zauvijek biti.

Marko Koprčina, 4.b

Lucija Budić Leto, 4.a

Leon Jankov 1.c

Igra je radost

Moja najdraža igra je školica. Igram je pred školom i u dvorištu. Polja na koje trebam stati zamišljam kao vatrene kocke. Brzo ih prelazim da se ne opečem. Srce mi uzbudeno lupa dok uzimam kamenčić. On je čaroban pa može ugasiti vatru u poljima. Svi se borimo tko će prvi do desetke. Često pobijedim. Mislim da mi pomaže moj sretni kamenčić. Uvijek se sjetim poslovice: "Tko se vatrom igra, taj se i opeče". U ovoj igri najčešće se opeku moje prijateljice.

Tina Krstulović, 4.c

Prvi put sama u kući

Jednog jutra mama mi je rekla da će morati ostati sama u kući. Kad sam čula te riječi odmah mi je strah uletio u kosti jer me nikad prije nisu ostavljali samu. Otrčala sam do vrata i zabranila mami da prođe, no ona mi je rekla da se pomaknem jer već kasni na posao i da se nemam što brinuti. Unatoč tom ohrabrenju, na njezinom licu vidjela sam samo zabrinutost. Kad je zatvorila vrata odmah sam se sakrila pod plahtu i tako nepomično stajala još neko vrijeme sve dok nisam skupila hrabrosti i otišla do kuhinje nešto pojesti. Poslije jela bila sam puno hrabrija i spremna za igru. Tako mi je brzo proletjelo vrijeme pa sam se morala spremiti za školu. Zazvonio je telefon. Bila je to mama, provjeravala je jesam li sve lijepo pospremila, ugasila svjetlo, zatvorila prozore... Naravno da je moj odgovor bio potvrdan.

Pozdravila sam mamu, izašla iz kuće, provjerila jesu li vrata dobro zaključana i krenula u školu. Shvatila sam da sam se bez razloga bojala. Više nisam mala beba, dovoljno sam velika da ostajem sama u kući.

Tončica Krstulović, 4.b

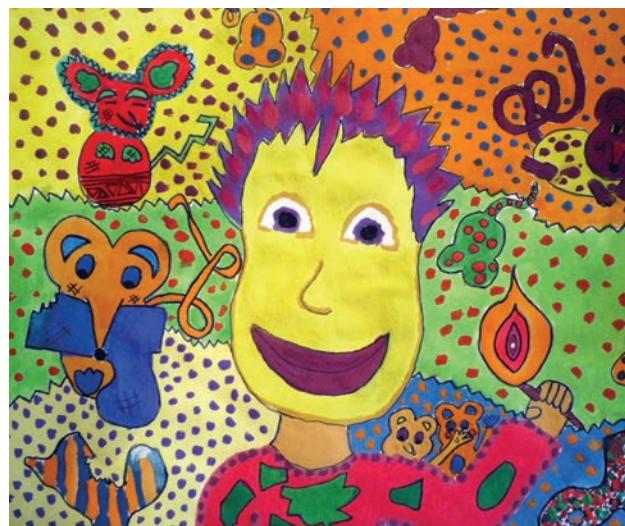
Jesen u gradu

Došla je tihom u moj grad. Nosila je zlatnu haljinu i krunu od šipaka. Šetala je parkovima i ulicama. Stablima je presvukla ruho. Tjerala je sunce, a pozivala hladne vjetrove. Radovala se oblacima i kiši. Ptice je poslala na topli jug. Ljude je obukla u toplu odjeću. Uspavala je cijelu prirodu. Svuda se osjeća miris tuge.

Domagoj Silobrčić, 4.c

Ana Maria Radeljić 1.a

Mihaela Sušić 5.c

Jematva

Moju Varbousku volin u sva vrimena, a pogotovo kad je jematva. Prin jematve vajo parićot konobu i na kantun od vale izvadit bačve i karatile. Napuni ih se voduon i muorem da stanjuđu. Kad su bačve i karatili stanjali isprozni se voda i vroti ih se u konobu.

Fameja moje none nimo puno pojih pa se žvjelto otargo. Jo uvik skoro veće izin gruožja nego otargon. Nojprin se ubere bilo gruožje, a čorno se ostavi za posli.

Dok beremo gruožje hitomo ga u kašete koje se iskreniju u muljaču. Muljača razdili zarna od hostujih. Hostuje se hitodu, a ispešttona zarna grijedu u turan. Turan stišće mast i teče vino. Ostane suhi drof od kojega se posli izlambiko rakija.

Nojlipje mi je kad duođe vrime od obida. Nimo čega ni: slonih sardjel, pečenoga mjesa, ali meni su nojlipje pečene kobasice. Sidimo pod veliko stablo oskoruše i svi smo kutienti ča smo se dobro najili i odmorili. I tako svaki don dok ne fini lavur od jematve.

Noa Davitkovski, 4.c

Priča jednog lista

Sunce se našlo iza Marjana kao da je zaronilo jednom polovicom u more. Prve točkice svjetlosti pojavile su se na beskrajnom plavetnilu koje je sve više i više postajalo sivo. Hladne kapi kiše ispadale su iz njega. Od silne tuge počelo je plakati. Čuli su se i jecaji popraćeni strašnim sivo-bijelim strelicama. Spremala se oluja. More je silno udaralo o bijele stijene oštре kao bodež.

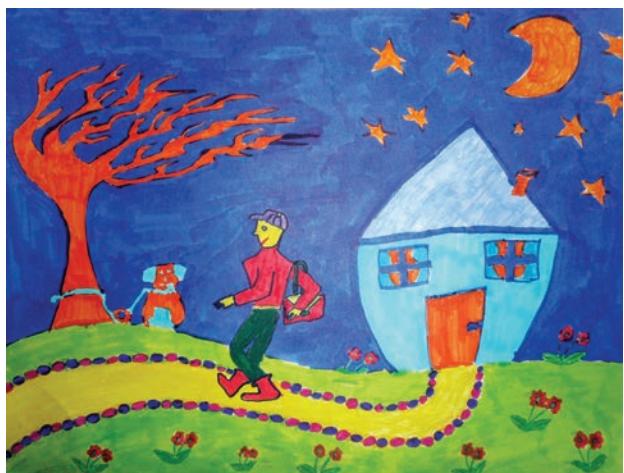
Jedan list koji je usamljeno visio na grani, popustio je neizmjernoj snazi vjetra i odletio ravno prema beskonačnoj modroj pučini. Upao je u bijelu morsku pjenu, bijelu poput galebovih krila. Gladne ribice, pomislivši da je ukusno jelo, počnu ga grickati.

- "Pustite me, ja nisam za jelo!" vikao je usplahireni list. Odjednom su se sve ribe razbježale kada je svom snagom vjetra doletio gizdavi val i izbacio list na morsko žalo. Tamo je sjedila jedna djevojčica. Uzela je list i nestala u nepoznatom smjeru.

Andrea Listeš, 5.a

Niko Anzulović Mirošević, 5.b

Klara Juras, 3.a

Nika Drinković, 3.b

Cvrčak

Cvrčak,
cvrkutavi, kukac, zeleni,
kao prstić malen
prirodu zacvrči.

Vesna Pezelj, 6.c

Nonina kuća

Kamena,
mala kuća
u skrivenoj vali
sa zelenim škurama
odolijeva buri.

Katja Brajković, 6.c

More

More, plavo, valovito
Na suncu se ko kristal ljeska
Šumi, more

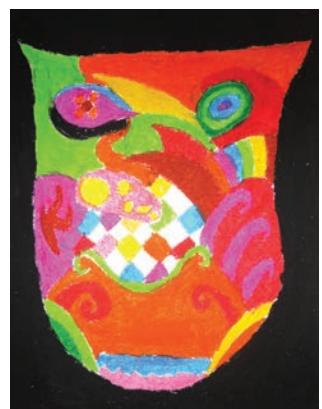
Andrea Miloš, 6.c

Nika Valčić 4.b

Nikola Milanović 3.a

Nikola Milanović 3.a

Slatko je pisati uz romon dažda

Nalazim se u svojoj toploj sobi. Čujem lupkanje kiše o prozor. Inspirira me za pisanje. Kiša polako lupka kao da počinje svirati pjesmu. Vani je tmurno, ali ipak izgleda lijepo. Kapljice kiše padaju na visoke crvene krovove kuća. Spustim malo pogled i primijetim ženu kako promatra kišu. Začujem šuštanje lišća poput klavira u bendu, dok je kiša bubanj. Sada je bubnjar pojačao glasnoću. Počinje refren. Pjevušim pjesmu sličnu ovoj. Kad je refren završio, kiša se smirila. Zapisala sam sve što sam dosad čula i vidjela. Kiša se opet pojačala, no ovaj put bez šuštanja lišća. Pogledala sam cestu na kojoj je tekla rječica, a u njoj listovi kao male barke. Pada kiša još jače, lije kao iz kabla, glogoće. Kad kap pogodi list, on potone poput podmornice.

Odjednom, pojavi se sunce i sve razbistri. Kad nastane duga, sve postane još ljepše. Kiša prestane padati, a djeca istrče vani skakati po lokvama. Ja dovršim sastavak i odem se prošetati kišnom ulicom.

Tihana Golubić, 7.b

Nikola Petrić, 7.b

Blago prijateljstva

Što je to što te gradi i što je uvijek uz tebe, u dobru i u zlu? Prijateljstvo.

Kroz duge godine ono se grana i širi, upoznaješ nova, čuvaš stara.

U prijateljstvu je važno da osobe budu obostrano poštene i vjerne, uporne da sačuvaju tu čaroliju druženja koju će vječno pamtiti.

O prijatelju znaj onoliko koliko treba da ga uspiješ nasmijati u teškim trenucima. Tajnu mu čuvaj, a uspomene pamti. Prijateljstvo je blago. Kad se potruđiš oko njega, ono zablista, zasja poput zvijezde. A kad porasteš i sjetiš se svega, tek tada znaš koliko je prijateljstvo vrijedno.

Franka Marijan, 7.b

I moje srce kuca sto na sat

Svaki dan kada vidim njezino lice ja odmah umno otidem u svoje fantazije. Kada mi pride i nešto kaže ja se cijeli zbrkam i zacrvvenim. Svatko kome pričam priču pita se: "Zašto?" Zaljubljen sam i to je odgovor. Svi ljudi kažu kad si zaljubljen da su ti to najljepši dani života. Moji dani zaljubljenosti počeli su užasno. Sve na što sam mislio bila je ona. Nisam učio pa sam dobivao loše ocjene. Prijatelji su me ostavili jer ih nisam slušao. Moj život bio je užas, ali jedina dobra stvar u toj situaciji je bila da sam joj se počeo svidati. I tako smo ona i ja postali par. Viđali smo se stalno. Taj dio života bio sam sretan. Mi smo se čak i ljubili. Sve je bilo odlično. Došao je dan kada je ona morala otići. Ja sam danima bio tužan. Život je okrutan. I danas je se sjećam, ali to su samo sjećanja i prošlost.

Filip Avelini, 5. c

I moje srce kuca sto na sat

Moje srce je kucalo sto na sat kad sam sanjao jednu strašnu noćnu moru. Jedne noći usnuo sam strašan san. Hodao sam ulicama po noći. Iako su ulične lampe osvjetljavale ulice, jedan dio bio je neosvijetljen u tami. Odjednom sam ugledao devet crvenih očiju u tom mraku, a lampe su se počele gasiti jedna za drugom. Ubrzo su se pojavile tri glave, glava guštera, bika i lešinara koje su izlazile iz istoga tijela.

Počeo sam bježati i srce mi je lupalo sto na sat. Čudovište me počelo loviti. Sada se naziralo njegovo pravo obliće. Imalo je tijelo i noge konja, lavljí rep i šest zečjih ušiju. Ugledao sam uličnu svjetiljku koja se nije ugasila i potrčao prema njoj. Kada sam došao do nje, čudovište se nije htjelo približiti. Bojalo se svjetla. U tom sam se trenutku uplašen probudio, a moje je srce kucalo sto na sat.

Nina Čeko 7.a

Marin Vuković, 5.c

I moje srce kuca sto na sat

Konačno je završila škola te je počelo ljeto. To je moje omiljeno godišnje doba jer svako ljeto idem na Brač. Kao i obično moja sestra ponijela je najviše prtljage. Moj otac je stavio torbe u auto i za pet minuta moja obitelj i ja stigosmo smo na aerodrom.

Na Braču nas je dočekala mnogobrojna rodbina. Sestra i ja smo otišle spavati. Dobro smo se naspavale i ujutro smo posjetile susjede. To su bile: Andrea, Rahela i Rebeka. Tri sestre koje, poput mene, ljeti dolaze na Brač. Mi smo se već odmalena držile s njima jer žive u Splitu. Navečer smo otišle na rivu. Tamo je bio park i Rahela nas je molila da podđemo. Pristale smo. Moja sestra Ani i Andrea igrale su se s Rahelom i Rebekom, a ja sam sjedila na klupi i razgledala. Odjednom je parkom prošla mala skupina dječaka, a među njima se isticao jedan smede kose i plavih očiju. Sjeli su na klupu pokraj moje. Srce mi je ubrzo kucalo, ali ubrzo su otišli. Još smo puno puta tijekom ljeta odlazile u park, a tamo je uvijek bio i on. Mislim da sam mu se sviđala. To je ljeto brzo prošlo za mene. U Splitu stalno razmišljam o njemu i čekam sljedeće ljeto da ga vidim. Nadam se da mu se još sviđam i da će me i sljedećeg ljeta čekati na istom mjestu jer moje srce zbog njega kuca sto na sat.

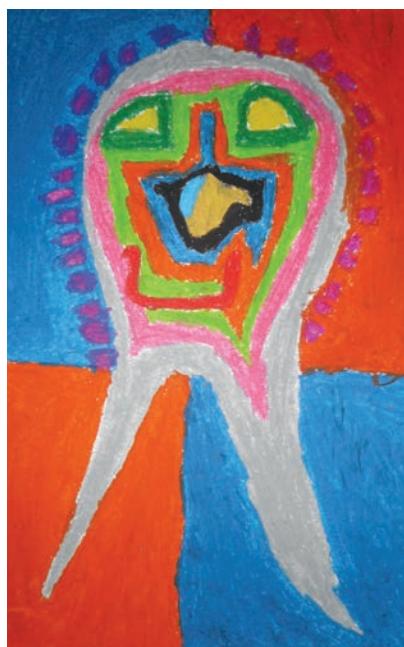
Lucija Baloević, 5.c

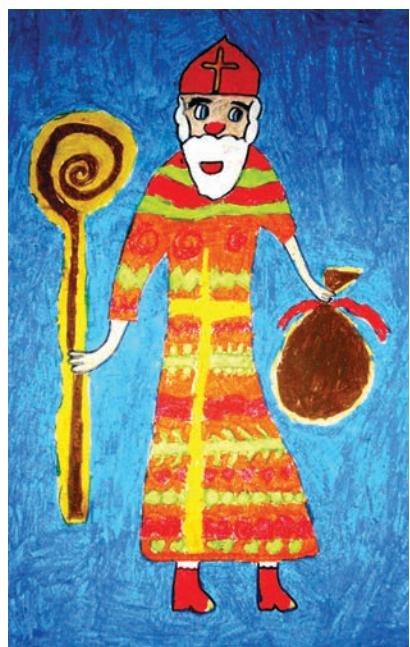
Mihaela Sušić, 5.c

Sara Kujundžić, 5.b

Vana Pilić 3.a

Nina Čatipović 3.a

Pablo Neo del Castillo Ružić 4.a

Moj prijatelj Fejs

Fejs i ja smo prijatelji odavno. Pomaže mi kada imam problem u školi tako da preko chata pitam prijatelje za pomoć. Također i ja mogu informirati svoje prijatelje svoje prijatelje na fejsu. Ali nije on uvijek prijatelj. Kada se posvadamo on me nagovori da igram igre, a ja ga poslušam. Fejs me uvijek zanese svojim super igramama. Vrijeme prolazi, a knjiga ostaje zatvorena. Kada dodem u školu molim Boga da me učitelj ne prozove, a ujedno i osjećam da kod kuće Fejs plače jer zna što je napravio. Kada škola završi otidem kući, roditelji me pitaju što je bilo, a ja im odgovorim: "Ništa, dan je prošao savršeno." Roditelji me pohvale i odgovore mi kao da su znali što će ih pitati: "Možeš sine, možeš posjetiti svog prijatelja." Nisam ni upazio Facebook, a već imam deset obavijesti. Kada ih pročitam Fejs mi se ispriča, a i ja njemu. Pozdravimo se te ja stisnem tipku "odjava", ugasim računalo i podem spavati. Ujutro kada ustanem ponovno posjetim prijatelja, ali ne toliko dugo jer sam izvukao pouku iz jučerašnjeg događaja. Od tada ja druge upozoravam da se ne druže puno s Fejsom jer je on mali vražić.

Lore Lukić, 6.a

Moj prijatelj Fejs

S Fejsom se družim već dvije godine. Imam ga od četvrtog razreda. Ne bih mogla izdržati da svaki dan ne pogledam obavijesti, poruke i zahtjeve za prijateljstvom. Tijekom tjedna na Facebooku provodim jedan sat. Zato jedva čekam vikend da bih mogla ostati duže. Nekim se ljudima Fejs čini kao društvena mreža koja nema nikakve koristi, no ja mislim drugačije. Za mene Fejs znači zanimljivo pričanje s prijateljima. To mi ispunjava dan jer pričamo o ljubavi, školi, sportu i drugim temama. Moje mišljenje je da Fejs zbližava ljude jer su otvoreniji kada pričaju putem chata nego kad pričaju licem u lice. Na Fejsu također postoje razne stranice o poznatim osobama, sportovima, nekakvim interesima, TV-serijama i raznoraznim stvarima. Najviše vremena provodim na stranicama posvećenim Justinu Bieberu. Svaki dan se nešto novo događa s Justinom: nove slike, nove nagrade i događaji. To jednostavno moram svaki dan pogledati da nešto ne bih propustila. Fejs ima puno dobrih strana, ali isto tako ima i loših. Trebamo biti jako oprezni i ne pričati s osobama koje ne poznajemo. Netko može napraviti "fejk profil", što znači da koristi tude ime i pretvara se da je ta osoba. To može biti jako opasno pa nikada ne prihvatom nekoga za prijatelja ako nisam sigurna da je to ta osoba. Bilo bi dobro da ne stavljamo vlastite slike jer bi ih netko mogao iskoristiti za neke loše stvari. Ja nikad nisam bila u takvoj situaciji. Za mene je najbolja strana Fejsa što mogu puno pričati s prijateljima, a da mi ne dosadi. Tako npr. najviše poruka imam s Ramonom, Mirtom i mojom rodicom. Sa svakom imam oko 15 000 poruka. To se čini puno, ali je ujedno i način da mi u slobodno vrijeme ne bude dosadno. Mogla bih živjeti bez Fejsa, ali puno zanimljivije je s njim.

Klara Tomicić, 6.a

Žalac ljubomore

Sve je počelo u prvom razredu. Ja i prijateljice osnovale smo svoj istraživački klub u koji se htjela učlaniti i jedna djevojčica iz razreda, Jana. Ja nisam podnosiла Janu i bila sam ljubomorna na nju pa joj kao voditeljica kluba nisam dopustila da se učlani. Od tog dana Jana me počela mrziti i biti ljubomorna na mene, kao i ja na nju. Počela me ogovarati i smišljati planove protiv mene. Vrhunac moje ljubomore je bio kada smo se zaljubile u istog dečka. Svaki dan kada bi se ona približila tom dečku ili razgovarala s njim, ja bi bila jako ljubomorna. Jedan me dan Jana pitala hoću li ostati s njom ispred škole poslije nastave jer će naša simpatija, Danijel, biti tu. Ja sam je čudno pogledala jer mi se prvi put u životu obratila ljubazno, uz mali smiješak. Kimnula sam glavom i rekla: "Pa može." Taj smo se dan izvrsno zabavile, pričale smo s Danijelom i veselo se smijale. Na odlasku sam je pozdravila i dogоворile smo se da ćemo i sutra zajedno izaći van. Sve sam češće provodila vrijeme s Janom i skoro smo svaki dan bile zajedno. Jedan dan kada sam se vratila kući počela sam razmišljati o nama i shvatila sam da više ne mrzim Janu i da mi je ona zapravo postala najbolja prijateljica. Kada smo se sutradan srele u školi rekla smo joj da je više ne mrzim, blago sam je pogledala i pružila prst u znak pomirenja. Ona mi je uzvratila, naslonila prst na moje i čvrsto me zagrlila. Dan danas Jana i ja smo najbolje prijateljice. Ona me najbolje poznaje, a i ja nju. Sada nam je naš mali žalac ljubomore samo smiješna zgoda kojoj se zajedno smijemo.

Nenni Goleš, 6. a

Nina Štambuk 3.b

Voljela bih da me voliš

Voljela bih da me voliš. Onako kako sam to oduvijek zamišljala. Ti i ja. Mi i cijela vječnost pred nama. Znam da nijedan nema to što imaš ti i nijedan nikada neće imati. Drskost, ravnodušnost...Nijedan neće uvi-jek biti tu, a u isto vrijeme odlaziti tako često. Nijedan me neće moći nasmijati dok su mi oči zamagljene suzama niti me rasplakati dok mi je osmijeh na licu. Nijednom se neću stalno vraćati. Nijednog neću voljeti onako kao što sam nekada tebe. Čuj mene, nekada. Samo mi reci da me voliš i bit ću spremna nositi ovu prgavu ljubav ostatak puta. Teški su to karakteri...Isti ponos, isti inat, isti osjećaji. Istina, nismo mi stvoreni jedno za drugo. Možda je baš zbog toga ovako zanimljivo!

Nikada zapravo nismo odustali jedno od drugoga i ako sada potonemo, nikada

više nećemo ponovo isplivati na površinu. Barem ćemo znati da smo se borili do zadnjeg daha za ovo što imamo. Za ovu lju-bav. Zanos. Voljela bih da me voliš, onako kako si znao nekada davno. Možeš laga-ti i bogu i ljudima, ali meni ne. Ja znam što smo bili i znam da to nikada nitko neće biti. Voljeli se, mrzili, željeli više od ikoga.

Voljela bih da me voliš jer bih ti mogla dati sve. Postoji neki zid među nama. Visoki, tamni zid. Zašto ga ne srušimo? Ah, kad bi sve bilo tako jednostavno, to ne bi-smo bili mi. Nismo prijatelji, nismo u vezi, nismo stranci. Mi smo nešto neodređeno, ali ipak nešto jesmo. Nitko ne treba znati što.

Ramona Erceg, 7.c

Nina Čatipović, 3.a

Volio bih da me voliš

Volio bih te imati,
s tobom zvijezde brojati.
Dok ležim na rosnoj travi,
misli mi se vrte po glavi.
Volim te imati u zagrljaju,
to mi je kao da sam u raju.
Divim se tvojim očima,
sanjam te danju i noćima.
Želim ti reći: "Volim te!"
u srcu čuvam te i ljubim te.
Želim ti reći "da" pred oltarom,
želim te zvati svojom dragom.
Divim ti se iz dana u dan,
kad te vidim lakše utonem u san.
Da mogu kupio bih ti cijeli svijet,
ovako samo poklanjam ti cvijet.
Želim s tobom provesti život svoj,
Želim da mi kažeš: "Ti si samo moj."
Kad te vidim poletim u svemir,
u moj život unosiš nemir.
Ja za tebe dao bih sve,
samo i ti meni reci: "Volim te!"

Duje Vladović, 7.c

Peta Kerum 8.b

Kad se spremam za susret s nekim tko mi je posebno drag

Danas je vrlo sretan dan. Barem meni. Danas dolazi ona. Jedini problem je to što imam veliku tremu. Dlanovi mi se znoje, koljena klecaju, a srce skače kao na trampolinu. Nedugo zatim, trema postaje sreća, radost i gotovo ravnodušnost. Znam da moram izgledati prirodno i ne previše uzbudeno, ali to je tako teško. Kad se samo sjetim što bi se sve moglo dogoditi ako uprskam i osramotim se. Sada nemam puno vremena jer su mi ostala još samo tri sata do susreta. Moram oprati zube. Uzeo sam četkicu i na nju nekoliko puta nanio pastu. Toliko sam četkao da mi i krv ide iz desni. To nije važno. Važno je da mi se sada zubi sjaje kao kristalne čaše. Sada kad je to gotovo, moram staviti gel na kosu. Kupio sam nedavno jedan od sto kuna. Nadam se da je dobar. Nakon što sam ga nanio, za deset sekundi već je postao čvrst. Izgledam kao veliki jež. Sada je na redu odjeća. O, ne! Opet sam zaboravio obući majicu prije stavljanja gela na kosu. Sada ću uništiti frizuru. Moram je obući vrlo pažljivo. Dobro je! Nisam uništio frizuru. Još samo cipele i jakna pa mogu krenuti. Cipele sam, naravno, prethodno očistio. Spreman sam. Sada se ne smijem osramotiti. Hvata me trema, a srce mi se spustilo u pete. Poželite mi sreću!

Nikola Radoš, 7.c

Blago prijateljstva

Ja u ljubav ne vjerujem. Barem ne dok malo ne odrastem. Slušajući ljubavne probleme svojih prijateljica koje tek imaju 13 ili 14 godina često mi se smrkne pred očima. Imam mnogo prijatelja, ali me živcira kad mi netko dovikne: "Je li ti to dečko?" Zar oni nisu nikad čuli za muško-ženska prijateljstva? Ponekad pomislim da su momci mnogo bolji prijatelji nego cure. Ne pričaju ti iza leđa, znaju čuvati tajne...Ipak sam se s momcima družila od 1. do 4. razreda. Gledajući slike s Facebooka razmišljam o tome koliko ima neozbiljnih cura te svakodnevno zahvaljujem Bogu na ovakovom razredu. Usapoređujući osmaše u drugim škola-ma uviđam da smo mi za njih još "bebe u vrtiću". No za razliku od njih mi se znamo zabaviti. Stoga preferiram prijateljstvo više nego ljubav, ali tko zna, možda jednog dana to prijateljstvo preraste i u ljubav.

Leonarda Brković, 8.c

Valentina Biloš 7.b

Sara Krivić 4.a

Roko Ugrina 2.b

Meni drago mjesto

Ima dana kad se osjećam prazno, kada svi osjećaji nestanu, ispare. Tada često samo sjedim u sobi na krevetu i gledam u prazno. Sve mi se čini nekako prazno i sivo. Trudim se zanemariti te osjećaje i ponekad mi to čak i uspije. U takvim trenucim osmijeh mi mogu vratiti samo rijetki prijatelji. Sve drugo je lažno. Kad ne uspijem zanemariti sve to, bacim se na krevet i čvrsto zatvorim oči. Tada počinje putovanje u meni drago mjesto. Zamišljam kako kroz paralele letim u potpuno novu dimenziju. Ne čudi me. Sve je to moja mašta. Stvorena kako bih zaboravila onu prazninu. Moje mjesto je jednostavna soba. Soba u kojoj su samo zvučnici. Bit te sobe je samo proizvođenje glazbe. Kada udem u sobu svira glazba koja se prilagođava mojim osjećajima. Nakon nekog vremena glazba kao da izvuče svu prazninu iz mene. Tuga nestane, a sreća i veselje zauzmu njeni mjesto. Zvuči ludo, ali meni pomaže. Inače ne koristim maštu samo kao rješenje problema, ali tih dana pomaže mi samo meni drago mjesto – glazbena soba.

Mia Marić, 8.c

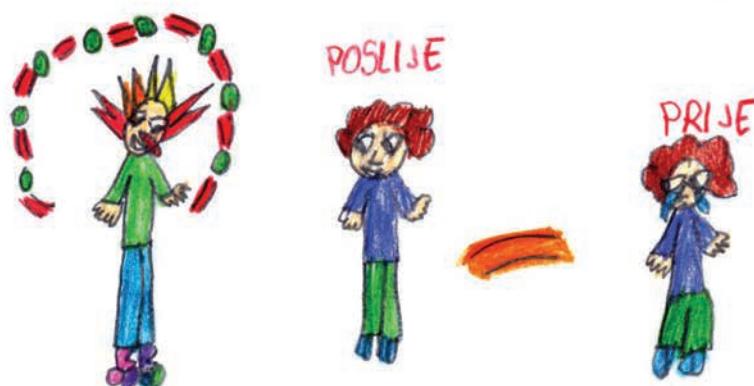
Smijmo se i volimo jedno drugo

Ljubav. Za neke ostvareni cilj, nekome vječna želja, ali uglavnom temelj loših filmova, oružje za masovno uništenje razuma i marketinška muljaža. Ljudi kažu da je ljubav najjača droga i da kada se zaljubiš osjetiš leptiriće u trbuhi. Istina je da zaljubljenost nije neka kozmička slučajnost ili neobjašnjiva "čarolija" zbog koje se osjećaš kao da lebdiš. Ne, ta "čarolija" je zapravo navala hormona koji ljudima pomute razum. To se događa i kao posljedica moderne kulture (ako se ne skrasiš do tridesete, zauvijek ćeš ostati sam; kada nađeš posebnu osobu ne puštaj je...) i osjećaja za produljenje vrste koji nam je urođen. Svi imamo usađena stajališta o tome kako možemo biti samo sa jednom osobom istovremeno ili do kraja života te da se moramo ženiti kako bismo dokazali svoju ljubav. Ne trebamo ograničavati svoju ljubav na samo jednu osobu ili na jedan spol. I brak je na kraju dana samo komad papira. Možemo biti s više osoba i voljeti više nego jednu osobu istovremeno. Zato se smijmo i volimo jedno drugo.

Tučnograd

Tučnograd je tučan.

Svi su tučni jer puno vreme i nemaju
vremena za veselje i zabavu.
U Tučnogradu ček i
traje samo jednu minutu.
došla u Tučnograd
svi tučni. Otkučila
Dorela nam klausu i
su ih razveselili.
Tučnograd je postao Svetnograd.

LEONARDA LAUŠIĆ 2. A

Gladno glaćalo

Bilo jednom jedno .

Bilo je jako hladno.

Nije se htjelo ugnijati.

Dosla je jedna gospoda.

Uzela je i htjela izgločati .

Ah nije htjelo.

je samo mudro šutlo.

Gospoda je pomisnilo da s nesto nije u redu.

Dosao je majstor i popravljao i popravljao.

Ah - se nije htjelo ugnijati nikako.

Naravno da se neća ugnijati kada me nitko nije uključio.

Gospoda zatim uključi u zadnu s .

Zatada je glaćalo toplo.

Korina
Marija

Stella

Luka K

Marija Budic-Leto

Luka Karaman

Stella Knez

Korina Vasilij

2.a.

Ero s onoga svijeta
 (šaljiva narodna pripovijetka)

Filip Lovrić v.c.

Anja Krstulović 7.a

